



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

cipū, cuiusq; ditionē est verisimile. Ille Albertus quoq; transiit sine prole. Lineas ergo Rodulphi & Erici exequamur. Rodolphus II. elector, electoris filius, genuit Swentzlaum & Swilhelmum: Swilhelmus sine prole excessit. Swentzlaus elector genuit Rodolphum, Swentzlaum, Ericum, Albertū. Rodolphus maior natū elector, genuit Rodolphum, Swentzlaum, ante patrem mortuos. Swentzlaus quoque & Ericus fratres Rodulphi ante illum moriuntur: & ideo peruenit electiua dignitas ad Albertum fratrem, à quo, moriente sine prole, transfertur per Sigismundū in nepotes suos Misnenses, prateritis legitimis successoribus: quod hodiè quoque queruntur. Ericus secundus genuit Ericum tertium: & ille Bernhardum, Ericum, Albertū, Magnum: qui episcopus primum Caminensis, deindè Hildesemensis erat. Bernhardus genuit Iohannem hodiè superstitem: qui genuit Ericum, Bernhardum, ecclesiasticos Colonenses canonicos: Magnum, qui nūc gubernat: Iohannem, & Rodolphum. Hac de Brunswiccenſium annalium descriptione sumpta sunt: si quid vel obscurum, aut dubium, aut falsum habent, fides referatur in authores. Caterū posteris curent, quæ inuenerint, ab alijs è rudibus purgata, reddere purgatiora.

CAPVT XXI.

Reddamus & Brunswiccenſibus ducibus illam diligentiam cum honore suo, ut lineam eorū exequamur. Henricus Leo, author generis, reliquit filios Ottonem IIII. Imperatorem sine prole, Henricum Palatinum, sine mascula prole decedentes, & Swilhelmū, qui reliquit Ottonem filium, spem generis: qui, ut diximus, sub Friderico II. primus obtinuit titulum ducatus, ut cum posteris diceretur dux Brunswiccenſis. Otto reliquit

It s quit

quit filios quatuor, Ottonem Hildesemensem, Conradum Verdensem episcopos, Albertum & Iohannem: qui retento indiuiso titulo, vt ambo cū posteris duces Brunswicenses & Luneburgenses dicerentur, diuiserūt tantū ditionem, vt Albertus Brunswicum cum suis pertinentijs, Iohānes Luneburgensem ducatum administraret. Hic Iohannes reliquit filium Ottonem, & ille subindē filios Iohannem Mindensem, Ludouicum Magdeburgensem episcopos: Ottonem & D̄wilhelmum, quibus sine virili prole deficientibus, redijt terra ad Brunswicenses: Magnū videlicet, qui cognominatus est de Zangerhusen, eō quod in dotem acceperit marchionatum de Landesberg, & aliquandiū habitauerit in Zangerhusen, eius dominij præcipuam arcem. Albertus Brunswicensis dux, qui pro magnitudine rerum gestarū cognominatus est Magnus, reliquit filios Albertū, Henricum, D̄wilhelmum: qui primi diuiserunt ducatū in tria membra: vt Henricus senior acciperet Transyluanum ducatum in Embica & Grubenhagen: Albertus Gotingensem ditionem: & D̄wilhelmus iunior Brunswicum, cum pertinentijs suis. Moriente D̄wilhelmo in adolescentia, immō penē impubere, Albertus & Henricus fratres de Brunswico contenderant: sed, quod supra ostendimus, Albertus obtinuit. Henricus dux in Transyluanis, cognominatus Mirabilis, reliquit filios Henricū & Ernestum. Henricus genuit Ottonem, qui militans in Italia, peruenit ad nuptias Iohannæ regina Neapolitana: & Balzarem, qui sequutus est fratrem in Italia, & ibi defecit, ambo sine prole. Melchior horum frater factus est episcopus Zwerinensis. Itā defecit linea Henrici. Ernestus frater genuit Albertum & Fridericum. Fridericus genuit Ottonem sine prole decedentem: Albertus genuit

Ericum.

Ericum. Ericus genuit Henricum & Albertum. Henricus genuit Henricum: & ibi quiescit hodiè linea. Albertus genuit Iudocum, Philippum, Ericum, Ernestū. Hæc est successio Henrici Mirabilis. Albertus Pinguis eius frater Brunsvici & Gottingen dux, genuit Iohannē magistrum in Prussia ordinis Teutonicorum: Albertum Halberstadensem, & Henricum Hildesemensem episcopos: insuper Ottonem, Ernestum, & Magnum. Otto dictus Largus sine prole transiit: Ernestus genuit Ottonem. Otto genuit Wilhelmum, in pueritia deficientem: Ottonem monoculū, qui sine prole defecit. Magnus autem propagator est generis: nam ex eo descenderūt duces, qui hodiè rebus præsunt. Is Magnus cum duxisset vnicam marchionis de Landesberg filiam, cum ea coniuge accepit in dotem principatum: Cuius temporibus moriente Wilhelmo, vltimo eius lineæ duce Luneburgensi, ab eo designatus est successor in illo principatu: Vndè est hodiè querimonia ducum Transylvanorum, quod vel in partem vocari debuerint eius ditionis, cum fuerint in gradu pares, ambo in tertio. Magnus genuit Albertum archiepiscopum Bremensem: Ludouicum, qui peruenit ad ducatum Luneburgensem, non diu superstes: Conradum, qui mortuus est in Italia: & Magnum, qui posteritatem auxit: quique ducatum Luneburgensem aliquandiu tenuit, sed indè abactus est, vt suo loco dicemus. Is Magnus genuit Ottonem Bremensem archiepiscopum: Fridericum, qui casus est iuxta Frislariam: Bernhardum & Henricum, qui soli posteros reliquerunt. Nam Bernhardus in ditione Brunsviccensi reliquit filios Fridericum & Ottonem, qui cum fratruelibus fecere ditionum suarum permutationem, vt acciperent Luneburgensem pro Brunsviccensi. Otto sine prole mori-

mori-

moritur: Fridericus reliquit Bernhardum & Ottonem. Bernhardus transit sine prole: Otto reliquit Henricum nunc regentem, qui iam habet paruulos suos. Henricus Bernhardi frater genuit Henricum & Wilhelmum. Henricus obiit sine prole: Wilhelmus reliquit Fridericum & Wilhelmum. Fridericus transit sine prole: Wilhelmus hodie superstes habet filios Henricum & Ericum: qui patriam ditionem diuisere, patre paucis contento. Henricus Brunswiccensem, Ericus Gottingensem administrant ducatus. Henricus iam numerosa prole gaudet. Maior natu Christophorus adiutor est ecclesia Bremensis, spe certa successor. Ericus necdum spem posuit nasciturae sibi posteritatis.

CAPVT XXII.

ANnus erat quadragesimus octauus post mille trecentos, cum principes institere apud Ludouicum Imperatorem, ut conuentum indiceret in Franckfordia principum: specie quidem, ut pacaret archiepiscopum Moguntinum, disidentem a patruale eius: re autem vera, ut legitime conuocati, destituto Ludouico, aliu sibi regem deligerent. Initio quidem latebat Imperatorem principum in se conspiratio: Fecit quod uoluere: Conuocauit principes: Ipse aderat cum tribus filiis, Ludouico marchione, Wilhelmo, Romulo. Rodolphus dux Saxoniae, Wilhelmus marchio Misnensis, Gunterus Ladgrauus Thuringiae aduenerant. Paulatim innotuit Imperatori, & circumspiciens quid faceret, arma quanta potuit, contraxit. Rescierat interea Bohemus insidiator coronae, prodysse consilium conspirationis, Imperatori patuisse, non aduenit: Sed in Bonnam concedens, ibique quos poterat electores conuocans, effecit, ut eligeretur rex nouus Wenzlaus Morauiae marchio, Iohannis Bohemiae